

ruser, og ere blevne beskyttede af Lovgivningen, saaledes som den er bleven fortolket, paa samme Maade som de, der have Aalegaard, og naar man har sat sit Redskab ud paa sladt Vand, kan det være en stor Gene at skulle tvinges til at sætte Træpinde, Tremmeværk o. s. v., der ikke er til nogen som helst Nytte, blot for at opretholde den Fiktion, at det er en Aalegaard. Skulde man kunne komme uden om det, haaber jeg, at man vil stille sig paa et medgørligt Standpunkt. Paa et andet Hovedpunkt, det med de 100 Favne fra Land og de 3 Favnes Dybde, kunde man maaste tænke sig et Mæglingforslag, saaledes at man holdt sig til den ene Bestemmelse for ikke at kombinere det for meget. Det maa i Almindelighed siges at være tilstrækkeligt, naar Fiskeriet er frit 100 Favne fra Land, selv om der er mindre Strækninger inden for, hvor det ogsaa uden Skade kunde være frit. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Listed (Trolle) erkender, at jeg paa ingen Maade har talt Aalegaardsejernes Ret paa en intransigent Maade. Det har tværtimod været mig magtpaaliggende at imødekomme de berettigede Krav fra Fiskernes Side; thi for dem er Fiskeriet jo det daglige Brød, og det maa absolut veje meget, naar det kommer i Kollision med de nebarvede Bestemmelser, som i alt Fald paa den Tid, da de bleve givne, ikke havde den Udstrækning, som de i Tidens Løb have faaet. Jeg kunde endnu ønske at fremdrage et enkelt Punkt, som ikke absolut hører ind herunder. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister kan oplyse os noget derom; men jeg har forgæves henvendt mig til forskellige Medlemmer af Udvalget, ingen vidste den Gang Rede paa det. Jeg har nemlig et Sted set fremsat, at man fra hollandsk Side nærede Ønske om at udstrække Søterritoriet ud over 1 Sømil for Nordsjøens Vedkommende. Hvis der paa det nuværende Stadium af Sagen kan gives Oplysninger derom, vilde det være af Interesse at faa at vide, om der virkelig arbejdes i den Retning og om der er nogen Udsigt til, at der kan naas et Resultat; thi det vilde jo i sine Konsekvenser føre til, at Søterritoriet her i Landet ogsaa vilde blive udstrakt, hvilket jo vilde have væsentlig praktisk Betydning for vore Fiskere. — En lille, en ganske lille Bemærkning skal jeg tillade mig at slutte med. Jeg tror ikke det er ganske korrekt, naar der i næstsidste Stykke af Vædringsforslag Nr. 5 til § 6 staar: „Retten til Fiskeri i de af Regeringen afhændede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser“. Der er vist

ingen, der med Sikkerhed kan sige, om der ikke findes andre matriculerede Aalestader, der ikke i sin Tid ere afhændede af Regeringen, og de maa dog ogsaa gaa ind under den samme Regel, at de ikke berøres af de ovenstaaende Bestemmelser. Her nævnes kun de af Regeringen afhændede Fiskestader; men jeg gaar ud fra, at det er alle matriculerede Fiskestader, der ikke berøres af disse Bestemmelser. Om de to Ting falde sammen, om alle matriculerede Fiskestader i sin Tid have været eiede af Regeringen, det ved jeg ikke, derom har jeg forgæves søgt Oplysning. Det er dog vist sikkert at sætte: „Retten til Fiskeri i de matriculerede Fiskestader berøres ikke af ovenstaaende Bestemmelser.“

Ordføreren (Frederiksen): Til de fra forskellige Sider fremkomne Udtalelser ser jeg mig nødsaget til at gøre nogle ganske korte Bemærkninger. De Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Helsingør (G. Rasmussen) og det ærede Medlem for Listed (Trolle) skal jeg ikke opholde mig ved. Det sidste ærede Medlems Udtalelser vare jo, som han selv sagde, mere supplerende til, hvad jeg har udtalt. Og det ærede Medlem for Helsingør gør jo den Betragtning gældende, at han ikke kan stemme for Loven af Hensyn til de Forhold, der finde Sted ved Øresund. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem, som jo bor paa denne Blads og kender Forholdene, kan have nogen Berettigelse til som Følge deraf at indtage dette Standpunkt. Den højtærede Landbrugsminister omtalte forskellige Vædringsforslag. Bl. a. omtalte han Vædringsforslag under Nr. 14. Han var ikke tilfreds med, at man ikke havde indført den Bestemmelse, at Landbrugsministeriet kunde bestemme baade større og mindre Afstande ved Udløbene fra Aerne. Jeg skal dertil bemærke, at denne Sag har været Genstand for Forhandling i Udvalget, og at man ikke kunde opnaa Enighed om at gaa videre, end den nugældende Lov siger, nemlig til at Landbrugsministeren kan fastsætte mindre Afstande, og man mener heller ikke, det kan ske Sagen, eftersom man jo i sidste Stykke af det Vædringsforslag har indført, at man ikke maa spørre Passagen for Fiskens Opgang, men at der skal være en Tredjedel fri af det Vand, man fisker paa. Derved mener jeg, at den Bestemmelse, som Landbrugsministeriet kunde ønske sig, egentlig gøres overflødig. Den højtærede Landbrugsminister omtalte dernæst de af ham stillede Vædringsforslag, hvilke han anbefalede Tinget at vedtage. Jeg skal dertil bemærke,